Ч. 80. Четвер 12 (25) цьвітня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — З парляментарних комісий. — Полудневo-африканьска війна. — З Хіни).

Як заповіли так і внесли Шенерерiянцї на вчерашнім засїданю палати о заведеню нїмецкого державного язика в Австриї, з вимком Галичини і Буковини і о прилученю Дальматиї до Угорщини. Крім того Шенерер і товариші поставили внесенє о виданю заборони емігрувати заграничним жидам до Австриї. Між інтерпеляциями находить ся інтерпеляция пос. Барвіньского і тов. до міністра оборони краєвої в справі увільненя греко-кат. вояків в Галичинї від войскових вправ в часї руских сьвят. — По відчитаню інтерпеляций і внесень забрав голос пос. Фелькль з нїмецкої партиї народної і в дуже острий спосіб нападав на антисемітів за одну їх інтерпеляцию, в котрій обиджено австрийский судейский стан, та запитав президента палати, чи він схоче постарати ся у міністра судівництва, аби він відпер закиди, роблені антисемітами судиями. Президент заявив, що попросить о те міністра. Дальше викликали Шенерерiянцї і антисемiти велику бучу, так, що аж коло 1 години могла палата приступити до дальших парад над законом о належитостях. По довшій дискусиї принято два перші параґрафи закона і перервано паради до слїдуючого засїданя. По відповіди міністра скарбу і війни па кілька інтерпеляций, закрив президент засїданє і назначив слїдуюче на нинї рано.

Нїмецка поступова партия поручила своїй президиї, щоби на нинїшній конференциї провідників старала ся о то, аби палата полагодила важні економічні предложеня і аби на кождий случай бодай буджет ухвалено в парляментарній дорозї. — Нїмецка народна партия так само ухвалила поручити своєму предсїдателеви, аби на тій конференциї вставив ся за присшiшенєм парляментарних праць і предложив иншим сторонництвам, щоби обмежено о скілько можна справи реґулямінові а присьвячувано як найбільше часу поважній працї. — В комісиї рільничій здавав вчера пос. Новше справоздане о правительственім предложеню в справі утвореня фахових рільничих корпорацій. Референт поручав принятє правительственного предложеня. Слїдуюче засїданє тої комісиї відбуде ся нинї перед полуднем.

„Таймс“ доносить з Преториї, що головна кватира Френча вже вернула до Йоганесбурґа. Бурів у вехіднім Трансвали опанувало вже цїлковите знеохоченє так, що не мають нїяких надій на будучність. Той єго поворот могли викликати дві, цїлком противні причини. Френч мав очистити вехідний Трансвааль з партизантских відділів. Коли вернув до Йоганесбурґа, то лише тому, що вже сповнив свою задачу, або пізнав, що єї не може виконати. Здає ся, що рішила тут та друга причина, бо донесенє говорить лише о знеохоченю Бурів, а не о цїлковитім знищеню, що було виключно цїлею експедициї Френча, підпринятої з великим накладом і величезною форсою. — Вісти з послїдних днів були для Анґлїйцїв самі нещасливі. В кількадесяти місцевостях прийшло до дрібних битв, котрі для Анґлїйцїв скінчили ся досить великими стратами. В наслідок тих вістий подаваних до того депешами з головної кватири в дуже осторожній формі, знов почала бентежити ся публична опінія в Анґлїї, бо поза тими вістями публика все вітрила якісь більші неудачі анґлїйского оружия. Звичайно в таких хвилях, коли в наслідок лихих вістий з театру війни опінія звертає ся против правительства, надходить з головної кватири в полудневій Африцї кілька депеш, котрі доносять о величезних успіхах анґлїйского оружия і віщують кінець війни. Пізнїйше показує ся звичайно, що ті вісти були або переборщені, або що рівночасно промовчано погроми, супроти котрих блїднуть урядово оголошені подвиги

З Хіни насипли, між иншими, такі вісти: Патрулї, висланї з Пекину аж до хіньского муру, не стрітили нїгде войск хіньских. — Лїгунчан доносить, що войска ґенерала Лю уступили з провинциї Печілї до Шансї, а Вальдерзе повідомляє, що відділи: француский і нїмецкий дійшли аж до границь Шансї, не стрітивши опору. — Француский ґенерал Воарон доносить, що 10.000 француского войска має в половинї мая уступити з Хіни, але лиш в такім случаю, коли би не прийшло до заповідженої ґр. Вальдерзе виправи до Паотінфу. Ся вість викликала серед Французів, замешкалих в Хінї і хіньских католиків тревогу, бо побоюють ся, що розрухи можуть повторити ся.

---

5)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З анґлїйского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

Коли ми по обіді увійшли до сальону, замітив я, що між дамами проявила ся велика нетерпеливість; всї з напруженєм дожидали, щоби побачити дорогі каменї сер Джона. О єго сумнім кінци і богатім записї, здавалось, всї вже знали.

Занятий моїм новим окруженєм і розбавлений розмовою, я майже цїлком забув на цїль мого приїзду сюди, і доси не віддав ще дорогоцїнностий нї сер Джорджеви Денверсови, нї Ральфови. На горяче баданє всїх присутних дам попросив мене Ральф, аби я їх приніс і показав, бо всї хотїли ще перед пробою побачити їх, і ними налюбувати ся.

— Они всї будуть до тебе належати — сказав Ральф до Авреліï, — будеш їх мати на собі в дни твого весїля.

— Ах, ти все лиш о тім весїлю — відповіла Аврелія, немов невдоволено. — Я хотїла би, аби ти вже раз найшов який инший предмет розмови. Коли я сюди приїхала, освоїла ся була з гадкою о весїлю, але тепер оно вже наперед стає для мене прикрим.

Ральф засьміяв ся з одушевленєм, а що сер Джордж пригадав менї, що всї, не виймаючи єго, горячо бажають побачити нові скарби, посшішив я на гору до моєї комнати по мішочок, і по кількох мінутах вернув з ним до товариства, що ждало на мене з нетерпеливим напруженєм. Лєдї Марі сїла на фотель перед гебановим столиком, на котрім приготовлено місце на мої скарби. Лиш один Черльс поводив ся байдужно, сидів обернений плечима до огня і найспокійнїйше попивав свій чай.

— Не тисніть ся так! — нагоминав всїх присутних, що обступили мене збитою лавою.— Міс Евелїно, прошу вас дуже, не розпихайте так недолїкатно людий ліктем. Дивіть ся, як тїтка Марі уміє над собою заволодїти. Не спішіть ся Мідльтон. Ваш чай цїлком вистигне, чому не виnєте єго насамперед?

Але я не дав ся здержати і висипав сейчас дорогоцїнности на стіл. Дорогі каменї блищали і сияли в промінию лямпового сьвітла на чорній гебановій підкладцї, і немов аж горіли. По однім одинокім загальнім оклику зачудованя настала загальна тишина, по котрій зірвала ся відтак буря одушевленя. І Черльс встав з свого місця, і глядів через моє рамя.

— Боже! — роздав ся торжественно голос лєдї Марі. — Ральфе, ти тепер богатий чоловік! Против тих дорогих каменів, мої не значать нїчого. Діткнула при тім один диямант і смараґдовий нашийник, що мала сама на шиї. — Я нїколи була би не гадала, щоби бідний сер Джон мав такі дорогоцїнности!

— Ах, Ральфе, Ральфе! — тїшила ся Аврелія, плескаючи в руки, чи справдї то все має менї належати?

Ральф повторив обітницю, що одинокою властителькою тих скарбів буде она, а як скоче, то вже на другий вечер на сценї може в них виступити.

Менї здає ть ся, що в цїлій сали не було нї одної женщини, котра би в души не завидувала Авреліï, коли Ральф взяв з поміж каменів один півмісяць і приложив єго до єї хорошого волоса. Я бачив, як Евелїна відвернула ся, і почала в руцї мняти якийсь малий кусник паперу.

Аврелія почервоніла і сияла від радости, коли брилянт зашпилив ся в єї волосю. Нетерпеливо потрясла головкою, і виглядала прекрасно. Коли проминули перші хвилї одушевленя, приступив ґенерал Мерстон, старий індійский офіцир, що доси стояв позаду всїх. Довго і уважно дивив ся на блискучу купу на столї.

— А знаєте — обернув ся вкінци до Ральфа, вказуючи на дорогоцїнности — що ті брилянти мають просто неоцїнену вартість? Ще нїколи не бачив я таких каменів в нїякім склепі Льондону. Я навіть не сьмію сказати, що варт той один півмісяць, або тамтой нараменник з смараґдами. Такі дорогоцїнности потягають за собою велику відвічальність. — Похитав головою і обертав в руцї сюди і туди смараґдову прикрасу. — Пречудне — сказав — незвичайне! Не розідріть той кусник паперу, панно Деррік — додав, беручи осторожно Евелїнї з руки рижовий папір. — В нім був завинений півмісяць, треба єго назад в то завинути. Всї ті каменї треба ще раз полїрувати, а деякі з них на ново оправити. Їх не можна так дальше держати в мішочку і перекидати ними, бо легко могли би ся ушкодити. Поди-

Новинки.

Львів дня 24 го цьвітня 1901.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Лев Пініньский виїхав на один день до Будапешту на торжество вложеня кардинальских бiретів архієпископови Скрбеньскому і кн. епископови Пузинї.

— **Презенти** на опорожнені греко-кат. парохії надало ц. к. Намістництво в Тростянци о. Ів. Гургалеви, дотеперішному сотрудникови в Золочеві, в Солукові о. Петрови Чекалюкови, дотеперішному сотрудникови в Зборі і в Кобаках о. Мих. Вальницкому дотеперішному парохови в Братківцях.

— **Засїданє видїлу руского товариства педаґоґічного** відбуде ся в суботу дня 27 цьвітня о год. 6-ій вечером.

— **Засїданє старшини „Сокола“** відбуде ся в четвер дня 25 цьвітня с. р. о годинї 8 вечером ул. Підвале ч 7.

— **Комісия реамбуляцийна** ц. к. Намістництва для зелїзницї Львів-Самбір відбуде ся у Львові від дня 6 до 24 мая с. р. під проводом старости дра Стан. Устияновского.

— **Всїх членів Товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“** завідомляємо, що печатане справоздане за рік адміністраційний 1900 вже розсилає ся. Хто справоздания того не дістане, а рад би его мати, зволить завідомити нас о тім карткою, а члени місцеві зволять лично потрудити ся до нашої канцеляриї. — *Дирекция.*

— **Церковний злодїй.** Від мая 1899 р. до падолиста 1900 р. повнив обовязки паламаря при церкві в Городку 18-лїтний син тамошного господаря Андрій Галушка. З початку так парох і сотрудник як і парохіяни були з него вдоволені, хлопець був цікавий, знав читати її писати, тож всім сподобав ся; але опісля зледащів, став ся непослушним, аж мусїли его прогнати. Андрій остав ся при родичах, а як пізнїйше показало ся, не дармував. Дня 24 грудня м. р. 13-лїтний Ів. Сьвітенько зайшов на став городецкий ховзати ся, але ледви став на леді, попиотав ся і упав ударивши ся о якийсь твердий предмет. Зацїкавлений розлупав лїд і найшов скриню оковану в бляху. Тую скриню занесено до маґістрату а по отвореню найдено в нїй готівкою 1542 кор. 69 сот., чашу вартости 209 кор. і розбиту пушку. Показало ся, що тую скриню украдено день перед тим з тамошної церкви. Жандармерия арештувала Андрія Галушку і той призвав ся до крадежи. В слїдстві показало ся, що Галушка в часї своєї служби при церкві викрадав зі скарбонок гроші і давав матери або зуживав на власні потреби; забрав до 500 кор. — В суботу ставав Андрій Галушка перед львівским судом карним яко головний обжалований, а его батько Антін і матїр, 50-лїтна женщина, яко співвиновники тої крадежи (бо мали сьвідомо користати з крадених гроший). Андрія засудив суд на два роки тяжкої вязницї з постом що 14 днів, темницею і твердим ложем. а матїр его на сїм місяцїв вязницї; старого Галушку увільнено.

— **Нові торністри і шаблї у войску.** Дотеперішні торнїстри з телячої шкіри мають бути заступлені цератовими, що будуть о много лекші і вигіднїйші. Також менажки і другі зелїзні і бляшані річи, уживані до тепер при войску, будуть заступлені лекшими, а в той спосіб тягар, який вояки двигають на собі, зменшить ся о 50 фунтів, що в часї лїтних вправ або війни буде значити для вояків богато. В кавалериї змінено шаблї в сей спосіб, що кіш коло рукояти буде більший — в той спосіб буде рука лїпше заслонена, — а кінцеве вістре буде ширше, що додавати буде силу розмахови і ударови.

— **Крадїж на почтї.** В Устріках долїшних украдено з бюра почтового лист грошевий з квотою 1.600 кор. Другого дня підкинув невислїджений доси злодїй до скринки почтової 1.200 кор., а решту 400 кор. задержав собі. При переводженю слїдства виказало ся, що там є цїла банда. котра відлїплювала марки з листів і длятого сотки листів не доходили до місця призначеня.

— **Скажений кіт.** Остатними днями появили ся в Болшівцях скажені пси, але на щасте не покусали нїкого. Однак мусїли они покусати кота, бо дня 17 с. м. скажений кіт дістав ся до стайнї одного господаря, де спали син господаря і слуга, і обох їх покусав а другого дня знов покусав ще пятеро людий. Того кота удало ся вкінци убити, а покусаних вислано до Кракова на клїнїку дра Буйвіда.

— **Малолїтний палїй.** Перед львівским судом присяжних ставав оногди 16-лїтний Іван Кушнїр і его 67-лїтна бабуня Ксеня обжаловані о підпал. Іван служив у свого стрика Михайла в Вишенцї городецкого повіта, а прогнаний ним за неохоту до роботи, підпалив за підмовою бабунї его обійстє і оно спопелїло. Стало ся се 18 падолиста м. р. При розправі обоє признали ся до вини, Іван до підпалу, а Ксенька до підмови. отже Івана засуджено на два роки. а Ксеньку на два місяцї вязницї.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Не забувайте на пашу і памятайте на то. що в нинїшних часах годівля худоби і молочне господарство мають для поменших господарів більше значінє, як лиш сама управа збіжа.

— Управа промежника або шпорку (Spergula arvensis, Spörgel). — Промежник звичайний есть то хопта, яка дуже часто росте купками межи збіжем, має цьвіт білий з 5 круглавими платками, а рівновузкі шильцеваті листочки вирастають довкола била (очертово) в тих місцях, де била трохи згрубілі і творять нїби узол. Овочем есть табілка, котра пукає на пять частий і має богато чорного насїня завбільшки зерна маку. З тої хопти через управу на лїпших пісковатих ґрунтах виродив ся промежник або шпорок великий (Spergula maxima), котрого насїнє есть трохи гранчасте і майже три рази так велике, як звичайного промежника, а котрий доходить і до висоти одного метра. Промежник великий удає ся навіть на дуже легких і пісних ґрунтах піскових, хоч там буває не більший, як на 20 цм. Цвите в червни і липни а дозріває в серпни. По 6 до 8 недїлях можна вже его косити, і длятого можна его 2 або 3 рази че

віть ся Ральфе: тут зломаний замок, а звідси випало кілька камінчиків, а та звізда не має одного рамени. Треба всьо то дати до якого совістного і певного ювілера, і добре направити.

— Менї здаєть ся, що була бесїда виразно о „другім“ сині, пане Мідльтон? — обернув ся Черльс до мене, коли я відступив ся, аби зробити иншим місце при столику.

— Очевидно — замітила леді Марі остро.— І то справдї щастє!

— О так, бодай для Ральфа — відповів сухо. — Провидїнє справдї дуже розумно зарядило, що я став таким, яким є. Инакше був би я міг легко пошкодити тому доброму хлопцеви, колиб все точно платив мої кравецкі рахунки і спокійно сидів на селї між гусками і незабудьками! Ах, найдорожша тїточко, я вже бачу, що хочете зробити вашу стару замітку, що доброго жде все нагорода!

— Не хочу нїчого такого казати — відповіла леді Марі остро і встаючи з крісла — але мене дуже тішить бачити, що Ральф приходить до щастя і маєтку, тим більше що так часто безбожники процвитають як зелене дерево.

— О нї, тїточко, помиляєте ся, безбожним то здає ся. Але я хотів би, аби було так. Однако як бачу, має вже розпочати ся проба. Можу вам подати рамя і провести вас до салї?

То вічливе предложенє остало без відповіди. Леді Марі при помочи мого рамени уступила з нерівної борби. Она не могла побороти бажаня ту борбу все на ново розпочинати, хоч все в нїй улягала і тому — як я бачив — глядїла на Черльса з найбільшим оґірченєм, як лиш така строга і поважна дама може глядїти.

Я вскорі замітив, що Черльс стояв в такім самім відношеню і до свого вітця, що оба рідко з собою говорили і що взагалї Черльса запрошували на батьківский замок лише від часу до часу для людского ока. Однако між братьми мимо всїх противностий їх вдач було братерске чувство любви, хоч і як дивним видавалось то серед таких обставин.

Проба розпочала ся і сер Джордж Денверс, що лишив ся аби дорогоцїнности сховати до своєї огнетревалої каси, прийшов до мене і сів побіч на крісло. Ще раз висказав свою найсердечнїйшу подяку за те, що я взяв на себе привезти єму скарб.

Я відповів, що то не коштувало мене великого труду.

— Може й не було при тім великого труду, але все таки взяли ви на себе велику відвічальність — сказав вічливо.

— Вояк, сер Джордже — відповів я легко усьміхаючи ся — не боїть ся хоч би й якої відвічальности. Для нас розуміє сь то само собою.

Поглянув мовчки на мене, немов би над чим гадав. Може й не зрозумів моєї замітки.

На моє велике вдоволенє пересьвідчивсь я, що штука, яку мали на другий день грати, була одна з тих, котру давали на кораблі в часї моєї подорожи до Анґлії. Нїчого так не люблю, як знати наперед зміст театральної штуки, бо тодї можна все шепнути свому сусїдови, що дальше буде. Сцена під кождим взглядом була устроєна дуже старанно. Засьвічено лямпи і представленє розпочало ся. Всьо ішло добре аж майже до кінця першого акту, коли хтось із за сцени кликав мр. Денїса. Мр. Денїс повинен був сейчас вибігти; але він не вибіг. Пробу перервано, але мр. Денїс не появив ся навіть тодї, коли его Ральф своїм грубим голосом кликав. Єго не було в сали. Кількох молодих людий побігло до его комнати і там показала ся страшна річ: мр. Денїс мусів положити ся до ліжка в наслїдок несподїваної, наглої недуги.

— Боже праведний! — обернув ся Черльс до леді Марі зітхаючи. — Яке то людске житє! Нинї тут, а завтра в — ліжку! Проведїть, панно Евелїно, вашу тїтку, она хоче удати ся на спочинок. Ми справдї можемо всі спокійно іти спати, бо без бідного Денїса не можна нинї вже грати. Я лиш желаю єму з цїлого серця, аби він до завтра на стілько поздоровів, щоби вечером умерши з моєї руки.

Ми розійшли ся трохи пригноблені. Представленя не можна було дати без мр. Денїса. Мали вправдї бути і танцї, але головною точкою вечірної забави було все-таки представленє.

Всї поклали ся спати з горячим бажанєм, аби мр. Денїс до завтра виздоровів.

VI.

Але на другий день рано стан здоровля мр. Денїса значно погіршив ся. Черльс пересидів коло него кілька годин в ночи і прийшов на снїданє ще холоднїйший і більше знеохочений як звичайно. Він сейчас розвіяв всї надії на нинїшне вечірне представленє, бо Денїс рішучо не буде міг грати.

Загальне заклопотанє! Неясне чувство докору і гніву против Денїса обудило ся в серцях дам, що всї своє делїкатне здоровлє задержали для тої нагоди, хоч кожда з них казала, що терпить на якусь легку недугу. В їх очах була то безвзглядність — аби не сказати просто нечемність — що такий великий, молодий мужчина як він, чує розривку цїлого товариства тим, що в такій хвили кладе ся до ліжка!

Але що було робити? Денїс лежав хорий, а без него не можна було грати. Чиж мало би ся занехати цїлої річи. Та гадка викликала загальне невдоволенє.

— А я не бачу нїякого иншого виходу — сказав Черльс — хиба що хтось з товариства схоче пожертвувати ся і цїлу ролю відчитає з книжки, що в найлїпшім случаю буде виглядати дуже чудно.

В тій хвили прошибла мене гадка; Валентин Керр! Я бачив як він ту саму ролю, яку обіймив Денїс, грав на нашім кораблі в часї аматорских представлень. Яке щастє, що менї в тій хвили прийшло то на гадку! Сейчас оповів я Черльсови, що маю приятеля, котрий ту ролю грав перед кількома тижднями.

— Ви? — скрикнув Черльс, що в одній хвили на ново оживив ся. — Боже! — Де

рез літо сїяти. Насїнє дозріває до 12 недїль. **Звичайний промежник** потребує довшого часу, щоби доспів, бо 12 до 16 недїль, а косити єго можна в 10 до 12 недїль. На пашу оба роди майже однаково добрі, а малий єсть навіть дрібку поживнїйший. Промежник удає ся всюди там, де можна лєн управляти, а іменно на гумусових сьвіжих або глинистих пісках. Вапнистого ґрунту не любить. Промежник удає ся по всїх ростинах, не потребує глубокої орки, але любить чисту і пухку рілю. Звичайно обходить ся без навозу, але любить дуже гноївку. Сїє ся єго під конець цьвітня аж до початку серпня, а в сторонах, де бувають часто весняні приморозки, не скорше як аж в маю. Можна також сїяти на стерниска по озимім збіжу. Великого промежника сїє ся на гектар 20 до 30 кільо а малого 19 до 20 кільо, та приволочує ся досить мілко. Промежник сїє ся або на зелену пашу та на сїно або по збіжах до насіня. Промежник на насїнє сїє ся вчасно і рідко, а коли досиїє, микає ся єго, скоро спідне насїнє зачне робити ся брунатним і досушує ся.

Всячина господарска.

— **Домашна знадоба** або як звичайно кажемо з французска — меблї, має велике значінє не лиш для людий богатших і з висших станів, але й для людий бідних. Знадоба, то не лиш річи для нашої вигоди, не лиш наші слуги, але то й наші товариші, наші приятелї, котрі помагають нам двигати наше житє, звеселяють наше око і потїшають нас в прикрих хвилях і додають відваги до дальшої боротьби з бідою, а в крайнїй потребі стають нам навіть на поміч. Длятого то й найбіднїйший чоловік повинен старати ся о то, щоби щось було в єго хатї. Не мусять і не можуть то бути зараз дорогі і пишні меблї; нехай будуть і дуже скромненькі але нехай будуть такі, котрі служили би й для вигоди і для окраси та мали якусь вартість. Коли хтось не має більше нїчого лиш меблї в хатї, то все-таки він щось має. Єму веселїйше зайти до хати, коли в нїй щось єсть; він тогди привязує ся до своєї знадоби а тим самим і до своєї хати. Коли тота знадоба бодай трохи красна, то она притягає чоловіка до себе, він привязує ся до неї як би до щирого приятеля, шанує єї і не хоче розлучати ся з нею. Він знає тогди що щось має, і єго бере охота ще більше собі придбати. Коли же прийдуть тяжкі хвилї, коли притисне велика біда і нужда, то одна або друга знадоба, скоро она бодай трохи має якусь вартість і на око єсть красна, може поратувати чоловіка, хоч би єму й важко прийшло розставати ся з нею. А як то красно і добре, коли родителї можуть таку знадобу лишати своїм дїтям і внукам! Дїти і внуки споглядаючи на ту знадобу, що єї дістали в спадщинї, пригадують собі свої молоденькі лїта, згадують з вдячностию тих, що їм то лишили і жиють їх духом. Оттаке то значінє домашної знадоби. Нехай же длятого кождий господар старає ся о то, щоби в єго хатї були порядні і хороші та тревалї хоч би й не дорогі ліжка, стіл, скрині і шафи, крісла і стільцї — а не лиш н. пр. дошки на чотирох вбитих в землю коликах — красні образи, але не такі богомази, котрі не знати що і кого представляють, зеркало, стїнний годинник і т. п. річи.

— **Блаватовий оцет** єсть приятною в смаку і красною для ока а при тім і ориґінальною приправою; він має синяву барву. Блаватовий оцет можна зробити слїдуючим способом: Скоро блават (синюк) зачне цвисти, треба з назбираних цьвітів обскубати всї синенькі листочки, пообривати білі їх кінчики і коли трошки зівянуть, зсипати в бутлю та налити на них звичайного столового оцту, завязати бутлю і поставити на сонци. Скоро листки зачнуть біліти, треба назбирати сьвіжого цьвіту і зсипати до другої бутлї, а відтак з першої перецїдити оцет і налляти ним сьвіжий цьвіт та робити доти, доки аж оцет не покаже ся синим.

— **Плями з всїляких овочів на білю** можна вивабити в той спосіб, що насамперед мочить ся біле в чистій водї, відтак пере ся з милом, а по виполїканю вішає ся на шнур. Перед пранєм ще треба зробити собі з грубого паперу широку лійку. Опісля коли біле висить мокре, набрати на зелїзну лопатку грани, посипати на ню потовченої сїрки, прикрити лійкою, а над вузшим кінцем лійки держати пляму, щоби на ню ішов дим з сїрки. Наконець треба біле ще раз виполокати в чистій водї.

Лїтература господарска.

Хто хоче познакомити ся з **управою хмелю**, нехай купить собі книжочку: C. Fruwirth, Uprawa chmielu, переробив на польску мову Stan. Rewieński. Можна дістати в книгарни Ґубриновича і Шмідта у Львові.

Хто би хотїв познакомити ся докладно **з родами і расами рогатої худоби**, для того була би дуже придатною книжка: Die Arten und Racen des Rindes, von dr. E. Ramm, Verl. von Eugen Ulmer, сторін 283, з 28 рисунками і з 32 дуже красно кольорованими образками в тецї, представляючими раси худоби. Книжка дуже добра, але дорога. Цїна 24 К., в переплатї 25 К. 20 с.

„Ґазети господарскої“, котру видає п. Василь Король, вийшли чч. 4 і 5. і містять в собі богато поучаючого і цїкавого материялу, а іменно: Про управу ролї; — Робота в садї на веснї; — Питаня і відповіди; — Ради і вказівки; і т. п. Цїкавими суть відповіди господарів на питаня, поставлені редакциєю, а поміщені під заголовком: „З поступу наших господарів“. Відповіди ті походять від господарів: Романа Баковского, з Бортник, повіта бобрецкого; Івана Левицкого, з Григорова, пов. рогатиньского; і Йосифа Миштака, з Товстенького, повіта гусятиньского. З відповідий тих показує ся, як вже й наші господарі зачинають поступово господарити. — „Ґазета господарска“ виходить кождого 1. і 16 (руского), і коштує: піврічно 3 К. 10 с., квартально: 1 К. 70 с. — Редакция і адмінїстрация: Львів, ул. Вічна-Крижова, ч. 5.

Переписка господарска.

Василь Мих.: 1) Причиною, що молоко від зовсїм здорової корови єсть квасковате, єсть нечистота в стайни і бактерії на дійках, від котрих молоко кваснїє. Стайню треба длятого очистити добре і висїркувати запаливши в нїй сїрку. Вимя і дійки корови треба добре обмити лїтною водою, в котрій розпущено троху квасу карболевого. Перед кождим доєнєм треба дійки добре обмивати і перше молоко зцеркувати на землю. — 2) Сїрки дають коровам, як-раз в таких случаях, як отсей у Вашої корови, але без потреби. Впрочім дають худобинї сїрки, коли она занедужає від стухлого сїна, на пархи і т. п. але сїрки самої не дає ся лиш з иншими ліками. В случаю як Ваш можна дати з корінєм ґенцияни і посипати пашу; однакож і сїрка не поможе коли не буде чистоти. — 3) До молока найвідповіднїйші в горі широкі начиня отже миски. В сїй справі і на инші Ваші питаня будемо старати ся відповісти пізнїйше, бо на то треба більше місця.

він в тій хвили перебуває в Анґлїї чи в Шкотії? Де криє ся той скарб?

— Ах, пане полковнику, як хорошо! — дало ся чути кілька нїжних голосів. Мене сейчас обступили і засипали всїлякими питанями: Чи приїде? Чи він великий? Чи носить може бороду? — Бороди чей не має, бо то не годилось би з єго ролею. Чи добре грає? Коли грав?

Сер Джордж перебив вкінци ту повінь питань.

— Гадаєте, що приїде? — обернув ся до мене.

— Я майже о тім пересьвідчений — відповів я. — То мій добрий приятель.

— То було би дуже хорошо і вічливо з єго сторони — замітив сер Джордж. — Чарльс, нї — Ральф принеси паперу! Коли схочете п. Мідльтон уложити телеґраму, то я сейчас вишлю єї на дворець. О 12 годинї можемо вже мати відповідь; до того часу не тратьмо бодай надії — хоч очевидно не можемо цїлком певно на то числити, що ваш приятель зможе так скоро вибрати ся в дорогу.

Телеґрама була сейчас написана і вислана. Керр подав менї свою адресу, під котрою могли до него доходити листи, хоч — як сам сказав — не мешкав там. Я сподївав ся, що телеґрама повинна єго там застати і не мало утїшив ся, коли вже по кількох годинах одержав від него телеґрафічну відповідь з вістию, що приїде тим самим поїздом, яким я прибув до Сток Моретон день перед тим.

Цїле товариство відітхнуло при сїй вісти. Я знов стояв в загальних ласках, як то нераз лучає ся. Навіть бідний Деніс, що між тим був дуже прибитий задля перепони якої став причиною мимо власної вини, почув — як Чарльс говорив — на вість о тій радістній подїї, велику полекшу. Леді Марі поводила ся зі мною при снїданю з очевидною чемностию. Я вже тим зобовязав собі родину, що взяв в опіку скарб і привіз єго, а тепер вже другий раз заслужив на щиру подяку. Чи може мр. Керр єсть одним з синів льорда Баррантайна, чи походить з Керрів в Кремшір? В молодих лїтах знала она одну леді Керр. Але здавалось розчарувала ся, коли я їй сказав, що Керр родом Американець і я міг замітити, що він сейчас стратив в єї очах поважанє. Мимо того була така добра заявити, що она цїлком не має упереджения до инших народностий і гадає, що також між Американцями можна найти цїлком приличних людий.

День зійшов на звичайних приготовленях до вечірної забави. Коли я зайшов до галї, то знав на певно, що стрічу одного або другого огородничого хлопця, котрі з теплярнї вносили до салї цьвіти для прикрашеня сцени. Зайшов до бібліотеки то перешкодив знов Аврелії і Ральфови, що сидїли разом з нахиленими головами і учили ся ролї. Колиж я вернув до їдальної комнати застав там Чарльса, що перед кружком заздрістних пань і дївчат заклинав в горячих словах Евелїну „аби сейчас утїкала з ним“.

— Евелїно, прошу вас о ласку — сказав Чарльс стоячи перед нею на колїнах, саме в хвили коли я війшов. — Не могли би ви трохи близше приступити, коли я так стою на колїнах? Вправдї я не маю нїчо против того, щоби для доброї справи протерти трохи свої колїна; але я, як барон, винен сам собі хоч на стілько почести, аби не сунути ся в тій поставі через цїлу сцену. Тим попсувалось би цїле вражінє і коли ви не будете стояти близше коло мене, то менї нїколи не удасть ся вхопити вашу руку і притиснути єї до серця; атже ви стоїте що найменше два кроки від мене. Отже я ще раз зачну — закінчив і піднявши ся відійшов в другий кут комнати.

— О, ти улюблена мого серця.... почав знов.

(Дальше буде).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 44 цьвітня. Нунций Талїяні виїхав до Будапешту на торжество врученя кардинальских бiретів архієпископови Скрбеньскому і епископови Пузинї.

Розерід 24 цьвітня. Бури появляють ся всюди малими відділами. В кількох місцях відбули ся борби. Коло Міддельбурґа виставили гелїоґрафічний апарат і дають ріжні знаки.

Льондон 24 цьвітня. Часописи доносять з Стандертон: Прибула тут жена ґен. Боти, аби навязати на ново переговори з Кіченером о заключеню мира.

Берлин 24 цьвітня. Нинї буде покараний смертию убийник нїмецкого капітана Барча, на місци де погиб капітан.

Льондон 24 цьвітня. Бури перебігають часто зелїзничий шлях, але части панцирні поїзди хоронять шлях від ушкодженя.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского.

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900. найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569)